

Wie worden weggerukt?¹

Wie worden weggerukt om de Heer in de lucht te ontmoeten, wanneer Hij neerdaalt en de Zijnen daar tot Zich roept?

In deze dagen van degeneratie is het christendom samengesteld uit velen die niet eens echte gelovigen zijn. Zij hebben Zijn roepstem tijdens hun leven nooit gehoord, dus zullen zij die in hun dood evenmin horen. Wij mogen er zeker van zijn, dat zij niet zullen gaan.

Maar er zijn er velen, die geroepen zijn en hun vertrouwen voor redding op Hem gesteld hebben, maar leven in een mist van traditie en misleiding. Zij weten weinig van de Schriften en nog minder van de waarheid voor vandaag. Zij hebben niet of nauwelijks iets van de 'geheimenissen' gehoord en houden eerder vast aan het onderwijs van onze Heer en Zijn twaalf apostelen aangaande het koninkrijk dan aan de boodschap van Paulus voor de natiën. Wat ligt voor hen in het verschiet? Wat zal er van hen worden? Zullen ook zij op aarde achtergelaten worden?

¹ Knoch, A.E. 'Who will be snatched away?' *Unsearchable Riches*, LXV, 163-173. Vertaling: Date Gorter.

Andere gelovigen claimen exclusieve kennis en een speciale positie te hebben. Sommigen zijn er zeker van dat zij bij de 144.000 op *aarde* horen. Anderen verkiezen een plaats in het bovenhemelse.

Het zou nutteloos zijn alle met elkaar conflicterende claims te rubriceren, want ze moeten allemaal – behalve één – fout zijn, en wie weet of die ene helemaal juist is?

Een dergelijk verwarrend en ingewikkeld probleem is voor ons veel te moeilijk op te lossen door middel van een systeem, dat gebaseerd is op menselijke redeneringen en afleidingen. Daarom zullen wij onze zoektocht naar een antwoord beperken tot de Schrift, waar een enkel geval, het meest extreme voorbeeld dat wij konden vinden, de kwestie zal verhelderen.

Toen Paulus de eerste keer in Thessalonika kwam, bleef hij daar slechts korte tijd. Later stierven sommigen die hij bereikt had, en anderen waren bezorgd over wat er van hen zou worden. Laten we een van hen als testcase gebruiken:

‘Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat jullie niet bedroefd zijn, zoals de andere (mensen), die geen verwachting¹ hebben.’ ^{1Thess.4:13}

De apostel verzekerde de Thessalonicenzen, dat zo iemand erbij zal zijn, en de Heer in de lucht zal ontmoeten.

Wat wist en geloofde deze broeder? Pas lang na zijn dood werd de volle onthulling door Paulus vanuit zijn Romeinse gevangenis bekendgemaakt. Wij lezen het volgende over deze Thessalonicenzen:

‘Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij jullie ontvangen zijn en hoe jullie je van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God als slaaf te dienen, en uit de hemelen Zijn Zoon te verwachten, Die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, Die ons verlost uit het komen van de toorn.’ ^{1Thess.1:9,10}

¹ NBG/SV: hoop

Paulus wilde graag naar hen terugkeren om aan te vullen wat *ontbrak* aan hun geloof^{1Thess.3:10}; zij wisten niet hoe het zat met de ontslapen gelovigen.^{1Thess.4:13} De man van ons voorbeeld wist dus inderdaad heel weinig van de grote waarheden die de huidige tijd van genade kenmerken. Wat zou er van hem worden?

De apostel verzekert ons, dat die man niet alleen zal opstaan *met* hen die leven wanneer de Heer afdaalt, maar zelfs *eerst* zal opstaan, *vóór* hen die dan leven:

‘..want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods, neerdalen van de hemel, en de doden in Christus¹ zullen eerst opstaan..’

^{1Thess.4:16}

Zou deze man een Jood kunnen zijn? Omdat Paulus in de synagoge in Thessalonika tot de Joden sprak, is dat heel goed mogelijk. Dan zou hij meer van God geweten hebben, en van Zijn handelen met Israël, door middel van de Schriften. Maar zelfs dan, wat kon hij geweten hebben – net als de Jood van vandaag – van de huidige genade? Hij zou waarschijnlijk sterk geneigd zijn geweest zich boven de rest verheven te voelen en een vooraanstaande plaats in het koninkrijk verwachten.

Zelfs vandaag zijn er gelovige Joden, die al de brieven van Paulus hebben, maar die van Petrus prefereren.

Toch verzekert de uitspraak – een uitspraak die geen beperkingen aanbrengt – in Paulus’ eerste brief aan de Thessalonicenzen ons duidelijk, dat zelfs zo’n Jood ook weggerukt zou worden.

Als hij met ons weggerukt wordt om de Heer in de lucht te ontmoeten, kan er dan enige twijfel bestaan over het feit, dat hij een lid van het ‘gezamenlijk-lichaam’^{Ef.3:6} zal zijn, ook al heeft hij er nog nooit eerder van gehoord? Zal hij niet ook met God verzoend zijn, zelfs als hij nooit het *geheimenis* van het evangelie^{Ef.6:19} leerde kennen? Zal hij niet veranderd worden, en onverderfelijk en onsterfelijk opgewekt worden, zelfs als hij hier nooit naar heeft kunnen uitzien?^{1Cor.15:51} Hij verdient dit inderdaad niet, maar wie van ons doet dat wel?^{Rom.8:18} En, *als een volkomen begrip*

¹ de doden in Christus (CV) – NBG/SV: die in Christus gestorven zijn

van al deze waarheden essentieel zou zijn, wie heeft dat punt bereikt? En, zou het niet volledig ongepast zijn in een periode van beheer van de grootste *genade*? Staat niet van ons *allen* geschreven: *‘Wat het oog niet waarnam, en wat het oor niet hoorde, en waar het hart van de mens niet toe opsteeg ...’* tot datgene wat *‘... God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben’?* ^{1Cor.2:9(CV)} God heeft veel door Zijn geest geopenbaard, en toch, allen zullen verbaasd staan over dat wat Hij bereid heeft voor ons, ongeacht hoeveel wij van tevoren weten.

Is het niet opmerkelijk, dat 1 Thessalonicenzen, dat mogelijk de eerst geschreven brief van Paulus is, zo veel omvattend zou spreken over het einde van dit beheer, waarvan nog veel verborgen was op dat moment? Kunnen wij hierin niet Gods wijsheid zien, dat Hij op die wijze dat wat veel vragen zou oproepen bij Zijn heiligen, vooraf al opheldert? Bijvoorbeeld: waar horen die heiligen bij, die leefden tijdens de periode dat de waarheid voor vandaag stap voor stap bekend werd gemaakt, maar die nooit de meeste geheimenissen hebben kunnen leren kennen? Dit voorbeeld laat zien, hoe het zit. Zij zullen deze dingen in de toekomst leren kennen. In feite moeten wij allemaal iets van de genade die voor ons is, in die tijd leren kennen.

Tegelijkertijd lost dit een serieus probleem op, dat in verschillende delen in de wereld van vandaag is ontstaan. Waar moeten wij de grote meerderheid van de echte gelovigen plaatsen, die niet alleen de waarheid voor vandaag niet (be)grijpen, maar die zich dat ‘toe-eigenen’ wat voor de Besnijdenis bestemd is, of voor de natiën die op aarde zijn nadat het koninkrijk van Christus in Jeruzalem is opgericht?

Sommigen hebben gesuggereerd, dat ‘hen zal geschieden naar hun geloof’. Maar ‘geloof’ in iets dat echt niet klopt is geen geloof in God, en het verandert niet afdwaling in waarheid.

Er zijn veel verkeerde voorstellingen over de toekomst, die door ons allen ‘geloofd’ worden. Als al die verwachtingen vervuld zouden worden, zouden we in de opstanding in een gekkenhuis terecht komen. *Alleen Gods woord zal vervuld worden*, niet de menselijke voorstellingen. Zoals de onwetende in Thessalonika zullen deze heiligen allen de roepstem van de Heer beantwoorden en zij zullen daarna altijd bij Hem zijn.

Onze praktische ervaring

De volgende vraag is van vitaal belang voor ons in onze persoonlijke ervaring: *Wanneer* werden wij leden van het gezamenlijk-lichaam?

De meeste gelovigen zijn ‘geboren in een mist’, zoals de Broeders [van de vergadering van gelovigen – *vert.*] vroeger zeiden, en sterven in duisternis. In feite gelooft de grote massa van gelovigen niet echt in de levendmaking, wanneer onze Heer afdaalt in de lucht om ons daar te roepen, en ook niet in het koninkrijk enige tijd nadat Christus komt en Zijn voeten zet op de Olijfberg. Zij geloven zelfs niet in de dood en kunnen daarom niet opgewekt worden, maar ze gaan direct naar de hemel als zij sterven! Sommigen geloven dat zij slechts drie dagen dood zullen zijn, zodat bij de bazuin voor de meesten van hen de opstanding reeds heeft plaatsgevonden!

Als zij allemaal krijgen wat zij ‘geloven’, dan zijn de meesten van hen al in de hemel en is er geen opstanding van de doden, zoals Paulus de Corinthiërs vertelde.

Zelfs in Paulus’ dagen zeiden sommigen dat de opstanding al gebeurd was en zo braken ze het geloof van sommigen af.^{2Tim.2:18}

Zelfs het persoonlijke ‘geloof’ van elke heilige verandert van tijd tot tijd. Toen wij voor het eerst *echt* geloofden tot redding door het bloed van Christus, meenden wij wellicht dat dat het gevolg was van ons *berouw*, en dat onze zonden werden *vergeven* en dat wij *het koninkrijk in waren gegaan*.

Maar al deze dingen gelden niet voor het gezamenlijk-lichaam, want de heiligen in dat lichaam zijn *gerechtvaardigd* en *verzoend*, en, *wanneer zij geloven*, verzegeld met de heilige geest van de *belofte*, die een waarborg is van onze lotgenieting, tot de vrijkoping van dat wat verkregen is, dat is: wij hebben een *voorverwachting* in de Christus^{Ef.1:12-14}, en wij zullen Hem horen, wanneer Hij roept in de lucht. De *geest* die wij ontvangen wanneer we geloven, bepaalt onze plaats en ons deel, waarvan het een onderdeel is, niet onze onwetendheid of ons misplaatste ‘geloven’!

Bijna allen die de volwassenheid bereikt hebben, moesten geloofsopvattingen die kinderlijk en misplaatst waren, opzij zetten. Als wij, zoals de man in Thessalonika, waren overleden voordat wij de latere waarheden

die door Paulus ontvouwd werden, hadden kunnen leren kennen, zouden wij dan niet – net zoals hij – de roep van de Heer beantwoorden, wanneer Hij in de lucht komt? Het is een vraag die te maken heeft met God, die ons in liefde bestemt tot zoonschap, en niet van ons begrip of onze waardering of beantwoording. Beter nog, het is in overeenstemming met Zijn eigen voornemen en de genade die ons in Christus Jezus geschonken is vóór eonische tijden. ^{2Tim.1:9}

Paulus bidt voor hen die verzegeld zijn met de heilige geest van belofte, het onderpand van ons lotdeel, voor een *verdere* geest van wijsheid en openbaring om te beseffen wat de verwachting van hun roeping is en de rijkdom van hun lotgenieting en de kracht van de opstanding van Christus. ^{Ef.1:14-21} Dit maakt duidelijk, dat het hen *ontbrak* aan deze toegevoegde toedeling, en dat de waarborg van de geest, die ons aller deel is, *niet* kennis van de hogere waarheden voor vandaag insluit. Toch maakt dit onze voorverwachting niet minder waardevol. Onder de wet, en zelfs in het besnijdenisevangelie, is enig antwoord nodig, anders wordt de zegen teruggetrokken. *Onder de genade is dat niet zo.* Die werkt zelfs beter te midden van tekortschieten en tegenstand dan dat het anders was, want ze vormen een betere achtergrond om haar te laten zien.

De doden later – de doden eerder

Een opvallend verschil tussen het lot van de doden in het koninkrijk en ‘onze’ doden kan ons helpen de *grotere genadigheid* van onze genade te zien. De namen van de zogeheten ‘geloofsgetuigen’ staan geschreven in het boek van het leven, en zijn ingeschreven in de boekrol van eer – zoals wij lezen in Hebreeën 11, vanwege hun *werken*. Toch worden zij niet direct na de oprichting van het koninkrijk opgewekt. Degenen die op dat moment leven gaan voor. De doden worden niet eerder dan *vijfenzeventig* dagen later opgewekt. ^{Dan.12:12} Hieraan tegengesteld zullen, als de Heer voor ons neerdaalt in de lucht, overeenkomstig Paulus’ evangelie, de doden *eerst* opgewekt worden. De overstromende genade van de brieven van Paulus is ver boven de hoogste beloningen voor de heiligen van de besnijdenis te verkiezen. Ze is zowel wat *tijd* als *plaats* betreft hoger en zelfs de dood kan haar werkingskracht niet tegenhouden.

De levende heiligen van de besnijdenis werden door de Heer gewaarschuwd: waakt! Want alleen degenen die waken zullen meegenomen worden als Hij naar Israël komt. Voor hen komt de Zoon des Mensen als een dief, en sommigen zullen aangenomen worden en anderen zullen achtergelaten worden om gericht te worden, als in de dagen van Noach. ^{Matth.27:37-51}

De hoogsten in het koninkrijk zijn zij die dat verdiend hebben door hun prestaties en hun lijden. Alleen zij die waarachtig waren voor hun Heer tijdens Zijn bediening en verwerping zullen de tronen in het koninkrijk bezetten.

Paulus zal daar helemaal heen plaats bezitten. Evenmin zal hij opgewekt worden in dat koninkrijk. Zij hebben een eigen gerechtigheid en een eigen beloning. Hij heeft geen enkele, en dus moet hij opstaan bij een andere opstanding. Hij waakte niet.

Hoe wij zouden waken

Toch worden ook wij aangespoord om te waken, maar hoe anders ziet dat er in ons geval uit:

'... laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn ...' ^{1Thess.5:6}

De zeven jaar vóór het koninkrijk voor Israël komt, wanneer de dag van de Heer aanbreekt bij Zijn verschijnen ^{Hand.2:19,20}, zullen de ergste era van de geschiedenis van de aarde zijn. Duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volkeren. ^{Jes.60:2}

Het is waar, dat de wereld vandaag ook in duisternis is, maar dat geldt niet voor Zijn heiligen:

*'... maar jullie, broeders, zijn **niet** in de duisternis, zodat die dag jullie als een dief overvallen zou ...'* ^{1Thess.5:4}

wanneer de dag van de Heer komt. ^{1Thess.5:2}

'... want jullie zijn allen zonen van het licht en zonen van de dag. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen 's nachts en die zich bedrinken, zijn 's nachts

dronken, maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de verwachting van de redding; want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van redding door onze Heer Jezus Christus, Die voor ons stierf, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven. Vertrouwt daarom elkaar en bouwt elkaar op, zoals jullie dit ook doen. ^{1Thess.5:5-11}

Maar helaas! Het is ook vandaag waar, dat de meeste heiligen dronken zijn of dommelen. Zelfs degenen die in heel hun leven nooit één druppel alcohol proefden, zijn vergiftigd met de geesten van misleiding en dwaling. Velen zijn veel schuldiger dan de koninkrijksdiscipel die zegt dat de Heer zijn komst *uitstelt*. Zij denken dat *Hij helemaal niet komt!* Sommigen zeggen, dat Hij *reeds* gekomen is! En wij die zeggen nuchter te zijn, en niet te slapen, zijn wij niet ingedommeld? God ontferme Zich over ons als wij net als degenen die voor het koninkrijk waken behandeld zouden worden! Als wij zouden ontvangen wat wij verdienen, dan zouden wij zijn bij hen die weklagen en hun tanden knarsen.

Wij worden vertroost en bemoedigd alleen omdat God anders met ons handelt. Voor ons is er geen straf als wij niet wakker en nuchter zijn. Er zijn ongetwijfeld heiligen, die net als Paulus, Timotheus en Titus deze aansporingen gehoorzamen, maar wat geldt dan voor ons en de rest? Wij *verdienen* het zeker niet om levendgemaakt en weggerukt te worden om de Heer in de lucht te ontmoeten, als dat afhankelijk zou zijn van onze waakzaamheid en nuchterheid! Zullen zij niet eerst gaan? Hier zien wij – zoals wellicht nergens anders – de praktische werking van de overstromende *genade* die ons deel is in dit beheer [van genade – *vert.*]. Bij de afsluiting ervan wordt niemand bestraft voor zijn verleden door afgewezen te worden bij de opstanding, zoals dat bij de besnijdenis zal zijn. Om hierop de nadruk te leggen, herhaalt de Schrift deze gedachte door twee woorden te gebruiken. Daarmee wordt nadrukkelijk op het feit gewezen, dat allen *samen tegelijk* weggerukt zullen worden. ^{1Thess.4:17}

Wij zullen daar zijn

Veel heiligen zouden er heel graag bij willen zijn als Christus in grote heerlijkheid komt op de Olijfberg om zijn koninkrijk op te richten. Sommigen hebben nog nooit gehoord van onze eerder verwachte ontmoeting met Hem in de lucht. Zullen zij teleurgesteld zijn? Zullen wij dat geweldige schouwspel missen, wanneer elk oog Hem zal zien, zelfs de natie die Hem doorstak? Geenszins!

Voor ons daalt Hij *alleen* af, zonder begeleiding van enige hemelse legermacht, want Hij is Zelf de vorst van de boodschappers (of: 'Aartsengel'). Hij Zelf zal de bazuin van God blazen, die de doden zal opwekken.

Maar voor Israël komt Hij, *begeleid door een hemelse legerschare*. Wij lezen in de Schrift:

'... en gij zult de vlucht nemen in het dal Mijner bergen, want het dal der bergen zal reiken tot Asel; ja, gij zult de vlucht nemen, zoals gij de vlucht genomen hebt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda. En de HEER, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem.' Zach.14:5

Al de hoogsten en heiligsten van de hemelse menigte zullen op de Olijfberg bij Hem zijn, en wij zullen altijd samen met de Heer zijn. ^{1Thess.4:17} Zal ons dan het kostbare voorrecht ontzegd worden om Hem te vergezellen als Zijn grootste aardse heerlijkheid zichtbaar wordt? Helemaal niet! Wij kunnen inderdaad niet de nadruk leggen op de *beeldspraak* van onze plaats als Zijn lichaam, maar de waarheid die het onderwijst geeft ons de meest nabije en kostbaarste plaats. Hij zou zeker niet willen dat wij er niet bij zijn als Zijn hoogste aardse triomf gevierd wordt, ook al is ons lotdeel en onze missie te midden van de hemelingen.

Vaak begaf ik mij van Jeruzalem naar de top van de Olijfberg, de poort van Stefanus uit, naar beneden door het Kidrondal, langs Gethsemane, het smalle pad naar de top van de heuvelrug beklimmend. Van daaruit zijn de meeste foto's van de stad genomen. Geen plaats valt meer op, want van daaruit is niet alleen heel Jeruzalem te zien, maar vanuit bijna elk punt in de nabijheid van de heilige stad kan men die plaats zien.

Daar is maar heel weinig plek om te staan voor heel de gemeente, als wij daar in onze huidige sterfelijke lichamen zouden komen, want de Olijfberg gaat aan de kant van de stad tamelijk steil naar beneden, en minder steil naar Bethanië aan de oostkant. Ze loopt ook meer geleidelijk af naar de zuidelijke woestijnkant. Ik ben er zeker van dat er aan de stadskant veel te weinig ruimte is.

Sommigen hebben gesuggereerd dat de levende heiligen van vandaag het tijdstip van Zijn komst zouden moeten uitzoeken om zich dan daar te verzamelen om Hem daar te ontmoeten bij Zijn komst. Maar Hij zal ons zelf al minstens zeven jaar [een jaarweek – *red.*] eerder tot zich vergaderd hebben, wat ons een zware reis daarheen bespaart. Sommigen, net als ik [=A.E. Knoch – *red.*] wonen daar geografisch heel ver vandaan en zullen wellicht de reis en het levensonderhoud niet eens kunnen bekostigen. En als we daar komen zullen we slechts verblijven aan de buitenrand van een menigte die zo groot is, dat er zelfs geen lege plek te vinden is op heel berg.

Hoeveel beter is onze verwachting! Waar we ons ook op aarde bevinden, we zullen weggerukt worden in een ondeelbaar kort moment, en Hem in de lucht ontmoeten. Later hebben wij hemelse lichamen en dan hoeven wij ons niet te bekommeren om ruimte of plaats, want die hebben wij dan niet nodig.

Ik vroeg mij vaak af, waarom de *eenheid* van het lichaam van Christus juist aan de Corinthiërs geopenbaard werd, want zij zijn het beste voorbeeld van *onenigheid*. Sommigen waren voor Paulus, sommigen voor Petrus, en sommigen voor Apollos. ^{1Cor.1:12} Sommigen waren rijk en anderen waren arm. Sommigen waren moreel hoogstaand, anderen waren hoogst immoreel. Sommigen waren onvolwassen, maar waren er eigenlijk wel [geestelijk – *vert.*] volwassenen? Bestond er eigenlijk wel een andere ekklesia [uitgeroepen gemeente – *vert.*] die zo vreselijk verdeeld en verscheurd was? Toch past Paulus juist op deze gemeente voor het eerst de beeldspraak van het ene lichaam toe. ^{1Cor.12:12-27} Er zijn veel *leden*; ze zijn *heel verschillend*, maar het lichaam is *één*. De verschillen zorgen niet voor breuken, zodat er veel lichamen ontstaan. Juist die verschillen zijn nodig om een heel lichaam te maken. Als een oog be-

weert het hele lichaam te zijn, wat zou dat armoedig zijn, zelfs als het een perfect oog zou zijn!

Het is een vaak voorkomend misverstand te denken dat onze bestemming op welke manier dan ook van onszelf afhankelijk is. Er bestaat een sarcastisch gezegde in de hogere kringen van Europa dat zegt: 'een mens kan niet zorgvuldig genoeg zijn in de keuze van zijn voorouders!' Wij kwamen allemaal in de wereld zonder dat aan ons de tijd, de plaats of de omstandigheden gevraagd werden.

Er was óf een gunstige of vijandige speling van het (nood)lot, óf een verkiezend, alles overziende Onderschikker. Wij, die Hem liefhebben en aanbidden kunnen wat dat betreft niet twijfelen, want Hij heeft ons geopenbaard dat Hij ons uitkoos in Christus vóór de nederwerping van de wereld. ^{Ef.1:4} Een kind wordt niet onterfd omdat het zwak of onvolwassen is, zelfs niet als het erfgenaam van een troon is. Niemand van ons is geschikt voor de heerlijkheid die op het punt staat in ons geopenbaard te worden. Alleen al de gedachte aan een dergelijke zelfzuchtigheid vermindert en verduistert de genade van God, en wij bestaan omdat wij die heerlijkheid zullen tonen.

Hij heeft dit alles in het verleden voor ons gedaan, en zou Hij dan onze verdere bestemming, de toekomst, aan ons eigen zwalkend lot overlaten?

Nee! Ons lot werd bezegeld door Zijn roeping. Onze bestemming lag al vast voordat wij geboren waren. In dit beheer van het geheimenis vormen wij de achtergrond van Gods *genade*. Hoe minder wij verdienen, hoe groter de heerlijkheid van God. Paulus is hét voorbeeld.

Deze genade wordt niet beperkt tot en weersproken door ons antwoord, onze groei, onze volwassenheid, ons dienstbetoon of ons lijden. Dit alles moet toegeschreven worden aan Zijn geest in ons, niet aan onszelf, en het verdient geen andere en hogere bestemming.

A.E. Knoch
Vertaling: **Date Gorter**